TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. rugsėjo 16 d. *

Byloje C-329/02 P

dėl 2002 m. rugsėjo 12 d. pateikto apeliacinio skundo pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį

SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH, įsteigta Maince (Vokietija), atstovaujama *Rechtsanwalt* R. Schneider, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai D. Schennen, nurodžiusio adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

* Proceso kalba: vokiečių.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J.-P. Puissochet (pranešėjas) ir R. Schintgen, F. Macken ir N. Colneric,

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
sekretorius H. von Holstein, sekretoriaus padėjėjas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. sausio 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs šalių pateiktas rašytines pastabas,

susipažinęs su 2004 m. kovo 11 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 2002 m. rugsėjo 12 d. *SAT.1 SatellitenFernsehen GmbH* (toliau – ieškovė) pateikė Teisingumo Teismo sekretoriatui apeliacinį skundą dėl 2002 m. liepos 2 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *SAT.1 prieš VRDT* (*SAT.2*) (T-323/00, Rink. p. I-2839, toliau – skundžiamas sprendimas), kuriuo Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (toliau – VRDT) antroji apeliacinė taryba nepažeidė nei 1993 m. gruodžio

20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL 1994, L 11, p. 1, toliau – Reglamentas) 7 straipsnio 1 dalies b punkto, nei diskriminacijos draudimo principo, 2000 m. rugpjūčio 2 d. sprendimu (byla R 312/1999-2) (toliau – ginčijamas sprendimas) atsisakiusi įregistruoti sintagmą „SAT.2" kaip Bendrijos prekių ženklą paslaugoms, kurios pagal paraišką dėl įregistravimo yra susijusios su palydoviniu transliavimu.

Teisinis pagrindas

2 Pagal Reglamento 4 straipsnį:

„Bendrijos prekių ženklą gali sudaryti bet kokie žymenys, kuriuos galima pavaizduoti grafiškai, būtent: žodžiai, tarp jų asmenų pavardės, dizainas, raidės, skaitmenys, išorinis prekių arba jų įpakavimo vaizdas, jeigu jie leidžia atskirti vienos įmonės prekes ar paslaugas nuo kitų įmonių prekių ar paslaugų".

3 To paties Reglamento 7 straipsnis nurodo:

„1. Neregistruojami šie žymenys:

a) 4 straipsnio reikalavimų neatitinkantys žymenys;

b) neturintys jokio skiriamojo požymio prekių ženklai;

c) prekių ženklai, sudaryti tiktai iš žymenų arba nuorodų, kurie prekyboje gali būti naudojami rūšiai, kokybei, kiekiui, paskirčiai, vertei, geografinei kilmei arba prekių pagaminimo ar paslaugų suteikimo laikui ar kitoms prekių ar paslaugų savybėms žymėti;

<...>

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos taikomos ir tada, net jeigu prekių ženklo neregistravimo pagrindai galioja tiktai dalyje Bendrijos.

3. Šio straipsnio 1 dalies b, c ir d punktų nuostatos netaikomos, jeigu dėl prekių ženklo naudojimo jis yra tapęs atskiriamu nuo tų prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos".

4 Pagal Reglamento 12 straipsnį:

„Bendrijos prekių ženklas nesuteikia jo savininkui teisės uždrausti trečiosioms šalims komercinėje veikloje naudoti:

<...>

b) prekių ar teikiamų paslaugų rūšies, kokybės, kiekio, paskirties, vertės, geografinės kilmės, pagaminimo laiko nuorodas arba kitas jų charakteristikas,

<...>

jeigu toks naudojimas neprieštarauja sąžiningai pramoninės ir komercinės veiklos praktikai".

5 Reglamento 38 straipsnio 1 dalis numato:

„Jeigu pagal 7 straipsnį negalima įregistruoti prekių ženklo kai kurioms arba visoms Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytoms prekėms ar paslaugoms, joms skirta paraiškos dalis atmetama".

Ginčo aplinkybės

6 1997 m. balandžio 15 d. ieškovė pateikė VRDT paraišką dėl sintagmos „SAT.2" įregistravimo kaip Bendrijos prekių ženklo 3, 9, 14, 16, 18, 20, 25, 28, 29 ir 30 klasės prekėms, taip pat 35, 38, 41 ir 42 klasės paslaugoms pagal pakeistą ir papildytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženklams registruoti.

7 1999 m. balandžio 9 d. sprendimu VRDT ekspertui atmetus paraišką 35, 38, 41 ir 42 klasių paslaugų atžvilgiu, ieškovė pateikė apeliaciją VRDT.

8 Ginčijamu sprendimu VRDT antroji apeliacinė taryba apeliaciją atmetė motyvuodama tuo, kad Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktai draudžia registruoti sintagmą „SAT.2" minėtų klasių paslaugoms.

Procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

9 Ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo sekretoriatas gavo 2000 m. spalio 16 d., ieškovė prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.

10 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas ieškinį patenkino tik iš dalies.

11 Pirma, jis nurodė, kad VRDT antroji apeliacinė taryba nepriėmė sprendimo dėl ieškovės reikalavimų dėl paraiškoje įregistruoti prekės ženklą nurodytų 35 klasės paslaugų. Todėl šia apimtimi ginčijamą sprendimą panaikino.

12 Antra, Pirmosios instancijos teismas 38, 41 ir 42 klasių paslaugų atžvilgiu panaikino tą ginčijamo sprendimo dalį, kuria buvo atsisakyta įregistruoti sintagmą „SAT.2" minėtų klasių paslaugoms, išvardytoms skundžiamo sprendimo 42 punkte.

13 Panaikindamas šią ginčijamo sprendimo dalį Pirmosios instancijos teismas patvirtino ieškovės teisinį pagrindą, kad ginčijamas sprendimas neteisėtai grindžiamas Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktu. Remdamasis prekės ženklo reikšme, kuri atsiranda ne tik dėl jo sudedamųjų dalių, bet ir dėl visumos, ir atsižvelgdamas tik į tuos prekių ir paslaugų požymius, į kuriuos atitinkama visuomenės dalis tas prekes ir paslaugas pasirinkdama galėtų atkreipti dėmesį, Pirmosios instancijos teismas patvirtino, kad sintagma „SAT.2" nėra apibūdinantis žymuo 38, 41 ir 42 klasių paslaugoms Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto atžvilgiu. Ši sintagma nesusijusi su jokiu išskirtiniu atitinkamų paslaugų požymiu, į kurį atitinkama visuomenės dalis galėtų atkreipti dėmesį tas paslaugas pasirinkdama.

14 Tačiau dėl dalies 38, 41 ir 42 klasių paslaugų Pirmosios instancijos teismas atmetė ieškovės teisinį pagrindą, pagal kurį ginčijamu sprendimu nebuvo galima atsisakyti įregistruoti sintagmą „SAT.2", remiantis Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktu. Jis nusprendė, kad ši sintagma, atsižvelgiant į jos sudedamąsias dalis, neturėjo skiriamojo požymio šios nuostatos prasme paslaugų, kurios pagal paraišką dėl įregistravimo yra susijusios su palydoviniu transliavimu, t. y. su skundžiamo sprendimo 3 punkte nurodytomis paslaugų rūšimis, kurios neįtrauktos į skundžiamo sprendimo 42 punktą, atžvilgiu.

15 Galiausiai jis atmetė ieškovės teisinį pagrindą, kad atsisakymas įregistruoti sintagmą pažeidė diskriminacijos draudimo principą, kadangi labai panašūs, ieškovės manymu, žymenys buvo VRDT sprendimų įregistruoti juos Bendrijos prekių ženklu objektas.

Apeliacinis skundas

16 Ieškovė Teisingumo Teismo prašo panaikinti tą skundžiamo sprendimo dalį, kuria Pirmosios instancijos teismas atmetė kitus jos pateiktus reikalavimus ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

17 VRDT Teisingumo Teismo prašo apeliacinį skundą atmesti ir priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Šalių argumentai

18 Pirmuoju teisiniu pagrindu ieškovė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą klaidingai išaiškino dviem atžvilgiais.

19 Pirma, atvirkščiai, nei Pirmosios instancijos teismas nurodė skundžiamo sprendimo 36 punkte, šios nuostatos tikslas nėra visuomenės interesas, reikalaujantis, kad joje nurodyti žymenys galėtų būti laivai visų naudojami. Iš tikrųjų jos tikslas yra suteikti galimybę vartotojui ar galutiniam naudotojui, jo neklaidinant, atskirti prekių ar paslaugų kilmę, o tai, Bendrijos teisės aktų leidėjo ir Teisingumo Teismo manymu, atitinka svarbiausią prekių ženklo paskirtį. Pirmosios instancijos teismas rėmėsi kriterijumi, taikytinu ne Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktui, bet 7 straipsnio 1 dalies c ir e punktams, ir tiksliai neištyrė, kaip ginčijama sintagma galėtų atlikti šią ženklo paskirtį.

20 Antra, ieškovė tvirtina, kad prieš tai teisingai nurodęs, jog tam, kad būtų įvertintas galimas skiriamasis šio žymens požymis, reikia ištirti bendrą sintagmos „SAT.2" keliamą įspūdį atitinkamiems vartotojams, Pirmosios instancijos teismas šio reikalavimo teisingai nepritaikė šioje byloje. Kad pagrįstų savo atsisakymą įregistruoti, jis išskaidė sintagmą į jos sudedamąsias dalis. Toks išskaidymas neatitinka vartotojų vertinimo ir aiškinimo būdo suvokiant prekių ženklą. Be to, Pirmosios instancijos teismas neteisingai grindė skiriamojo požymio nebuvimą aplinkybe, kad sintagma yra sudaryta iš sudedamųjų dalių, plačiai naudojamų prekyboje atitinkamoms paslaugoms žymėti, nors į tokio pobūdžio sudedamąsias dalis gali būti atsižvelgiama tik taikant Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktą.

21 Dėl šio teisinio pagrindo VRDT nurodo, kad Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto tikslas yra visuomenės interesas, kuris reikalauja, kad būtų užtikrintas laisvas atitinkamų žymenų naudojimas. Pagal Teisingumo Teismo praktiką Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b ir c punkte išvardyti atmetimo pagrindai turi būtent tokį tikslą, nes jie neleidžia skiriamojo požymio neturintiems žymenims naudotis įregistruotiems prekių ženklams suteikta apsauga.

22 VRDT pritaria ieškovės argumentui, kad turėtų būti vertinama ginčijamos sintagmos visuma ir kad skiriamąjį požymį reikia suprasti kaip ženklo gebėjimą skirti juo žymimas prekes ir paslaugas pagal jų kilmę. Vis dėlto ji mano, kad sintagma „SAT.2" neturi skiriamojo požymio, nes ji sudaryta iš skiriamojo požymio neturinčių sudedamųjų dalių, sujungtų įprastu būdu ir kad Pirmosios instancijos teismas dėl atitinkamo vertinimo nepažeidė Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto. Skundžiamame sprendime nebuvo supainiotos šios nuostatos ir minėto Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkto taikymo sritys. Jame taip pat nėra prieštaravimo, nes Pirmosios instancijos teismas galėjo teisėtai nuspręsti, kad sintagma nėra apibūdinanti c punkto atžvilgiu ir kartu neturi skiriamojo požymio b punkto atžvilgiu.

Teisingumo Teismo vertinimas

23 Pirma, svarbiausia prekių ženklo paskirtis yra garantuoti vartotojui ar galutiniam naudotojui ženklu žymimos prekės ar paslaugos kilmę ir taip suteikti jam galimybę jo neklaidinat atskirti šią prekę ar paslaugą nuo kitos kilmės prekių ir paslaugų (žr. 1978 m. gegužės 23 d. Sprendimo *Hoffmann-La Roche*, 102/77, Rink. p. 1139, 7 punktą ir 2002 m. birželio 18 d. Sprendimo *Philips*, C-299/99, Rink. p. I-5475, 30 punktą). Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktas neleidžia įregistruoti skiriamojo požymio neturinčių ženklų, nes tik jo dėka prekių ženklai gali atlikti svarbiausią savo paskirtį.

24 Antra, nustatant, ar žymuo turi požymį, dėl kurio jį galima įregistruoti kaip prekės ženklą, reikia pažiūrėti į jį atitinkamos visuomenės dalies akimis. Kai prekės ir paslaugos, dėl kurių pateikta paraiška dėl įregistravimo, skirtos visiems vartotojams, reikia manyti, kad atitinkamą visuomenės dalį sudaro vidutiniai, gana informuoti ir protingai pastabūs bei nuovokūs vartotojai (1999 m. birželio 22 d. Sprendimo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, Rink. p. I-3819, 26 punktas ir 2003 m. gegužės 6 d. Sprendimo *Libertel*, C-104/01, Rink. p. I-3793, 46 punktas).

25 Trečia, primintina, kad Reglamento 7 straipsnio 1 dalyje išvardyti atsisakymo registruoti pagrindai yra nepriklausomi vieni nuo kitų ir privalo būti nagrinėjami atskirai. Be to, minėti atmetimo pagrindai turėtų būti aiškinami atsižvelgiant į visuomenės interesą, kuriuo grindžiamas kiekvienas iš jų. Nagrinėjant kiekvieną iš atmetimo pagrindų, visuomenės interesas, į kurį atsižvelgiama, gali ir net privalo atspindėti skirtingus vertinimus priklausomai nuo konkretaus atmetimo pagrindo (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089, 45 ir 46 punktai).

26 Dėl spalvos, neapribojant jos erdvėje, įregistravimo kaip prekių ženklo 2003 m. gegužės 6 d. Teisingumo Teismas sprendimu *Libertel* (C-140/01, Rink. p. I-3793, 60 punktas) nusprendė, kad visuomenės interesas, kuriuo grindžiamas 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymo, susijusio su prekių ženklais (OL 1989, L 40, p. 1), 3 straipsnio 1 dalies b punktas, tapatus Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktui, reikalauja pernelyg neriboti spalvų prieinamumo kitiems ūkio subjektams, kurie siūlo tos pačios rūšies prekes ir paslaugas kaip ir tos, kurioms prašoma registracijos.

27 Be to, atsižvelgiant į Reglamentu prekių ženklui suteiktą apsaugą, visuomenės interesas, kuriuo grindžiamas Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktas, akivaizdžiai susipina su pagrindine prekių ženklo paskirtimi, nurodyta šio sprendimo 23 punkte.

28 Galiausiai kalbant apie prekių ženklą, kurį sudaro žodžiai arba žodis ir skaičiai, ir kuris yra ginčijamas, galimas skiriamasis požymis gali būti nagrinėjamas iš dalies, kiekvienas iš žodžių ar sudedamųjų dalių atskirai, tačiau bet kokiu atveju turi priklausyti nuo visumos, kurią jie sudaro, nagrinėjimo. Vien tik aplinkybė, kad kiekvienas iš šių elementų atskirai neturi skiriamojo požymio, nereiškia, kad skiriamojo požymio negali turėti jų derinys (žr. pagal analogiją 2004 m. vasario 12 d. Sprendimo *Campina Melkunie*, C-265/00, Rink. p. I-1699, 40 ir 41 punktus bei *Koninklijke KNP Nederland*, C-363/99, Rink. p. 1619, 99 ir 100 punktus).

29 Šiuo atveju Pirmosios instancijos teismo pasirinktas Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto taikymas rodo neteisingą šios nuostatos aiškinimą.

30 Visų pirma, nors skundžiamo sprendimo 39 punkte Pirmosios instancijos teismas teisingai nurodė, kad siekiant įvertinti sudėtinio prekių ženklo skiriamąjį požymį, reikia vertinti jo visumą, jis iš tikrųjų savo sprendimo nepagrindė tokiu nagrinėjimu.

31 Pirmiausiai jis skundžiamo sprendimo 41 punkte nurodė, kad VRDT pakankamai įrodė, jog vokiečių ir anglų kalbose elementas „SAT" yra įprastas žodžio *„satellite"* trumpinys ir kad šis trumpinys nepažeidžia šių kalbų leksikos taisyklių. Tame pačiame skundžiamo sprendimo punkte Pirmosios instancijos teismas taip pat nurodė, kad šis elementas apibūdina daugelio atitinkamų paslaugų požymį, į kurį dalies visuomenės gali atsižvelgti atitinkamai pasirinkdama, tai yra minėtų paslaugų ryšį su palydoviniu transliavimu. Remdamasis šiais samprotavimais, kuriais Teisingumo Teismas negali abejoti nagrinėdamas apeliacinį skundą, išskyrus kai byloje esantys įrodymai buvo iškreipti, Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad elementas „SAT" neturi skiriamojo požymio tų pačių paslaugų atžvilgiu.

32 Be to, Pirmosios instancijos teismas, atitinkamuose skundžiamo sprendimo 46 ir 47 punktuose, remdamasis vertinimais, kurių Teisingumo Teismas taip pat negali tikrinti nagrinėdamas apeliaciją, nebent paaiškėtų įrodymų iškraipymo faktas, nurodė, kad sudedamosios dalys „2" ir „." yra apskritai naudojamos prekyboje arba gali būti taip naudojamos atitinkamoms paslaugoms žymėti ir kad dėl to šie elementai neturi skiriamojo požymio.

33 Remdamasis šiais konstatavimais, skundžiamo sprendimo 49 punkte jis padarė išvadą, kad „aplinkybė, jog sudėtinis prekių ženklas (toks kaip „SAT.2") yra sudarytas iš skiriamojo požymio neturinčių sudedamųjų dalių, apskritai leidžia daryti išvadą, kad šis prekių ženklas, vertinant jo visumą, taip pat gali būti apskritai naudojamas prekyboje atitinkamoms prekėms ir paslaugoms žymėti".

34 Galiausiai Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 49 ir 50 punktuose nurodė, kad tokia išvada gali būti paneigta tik tada, jeigu konkretūs požymiai, pavyzdžiui, neįprastas skirtingų elementų sujungimo pobūdis, patvirtintų, kad sudėtinis prekių ženklas reiškia daugiau nei elementų, iš kurių jis sudarytas, visumą. Pirmosios instancijos teismas nurodė, kad sintagma „SAT.2" buvo sudaryta įprastu būdu ir kad „ieškovės argumentas, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas, vertinant jo visumą, turi fantazijos elementą, yra nereikšmingas".

35 Iš šio sprendimo 31–34 punktų matyti, kad Pirmosios instancijos teismas sintagmos „SAT.2" skiriamojo požymio egzistavimą iš esmės vertino atskirai analizuodamas kiekvieną ją sudarantį elementą. Taigi jis rėmėsi prezumpcija, kad elementai, atskirai neturintys skiriamojo požymio, juos sujungus negali tokio požymio įgyti, o ne tuo, kaip šią sintagmą apskritai suvokia vidutinis vartotojas. Jis tik subsidiariai nagrinėjo sintagmos sukuriamą bendrą įspūdį, nepripažindamas, kad egzistuoja fantazijos elementas, į kurį šiame nagrinėjime būtina atsižvelgti.

36 Antra, skundžiamas sprendimas remiasi kriterijumi, kad negali būti registruojami prekių ženklai, kurie gali būti apskritai naudojami prekyboje atitinkamoms prekėms ir paslaugoms žymėti. Šis kriterijus svarbus aiškinant Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punktą, bet ne to paties dokumento 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Skundžiamo sprendimo 36 punkte nurodydamas, kad minėtos nuostatos tikslas yra visuomenės interesas, reikalaujantis, kad joje nurodyti žymenys galėtų būti laisvai visų naudojami, Pirmosios instancijos teismas atsisakė atsižvelgti į viešojo intereso kriterijų, nurodytą šio sprendimo 25–27 punktuose.

37 Tokiomis aplinkybėmis ieškovė pagrįstai tvirtina, kad skundžiamame sprendime buvo padaryta teisės klaida, aiškinant Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktą.

38 Iš viso to, kas pasakyta, ir nesant būtinumo nagrinėti antrą apeliacinio skundo teisinį pagrindą dėl diskriminacijos draudimo principo pažeidimo, matyti, kad naikintina ta skundžiamo sprendimo dalis, kur Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad VRDT antroji apeliacinė taryba nepažeidė Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto, ginčijamu sprendimu atsisakiusi įregistruoti sintagmą „SAT.2" kaip Bendrijos prekių ženklą paslaugoms, kurios pagal paraišką dėl įregistravimo yra susijusios su palydoviniu transliavimu, t. y. su skundžiamo sprendimo 3 punkte nurodytomis paslaugų rūšimis, kurių Pirmosios instancijos teismas neįtraukė į šio sprendimo 42 punktą.

39 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmosios pastraipos antrąjį sakinį, panaikinus Pirmosios instancijos teismo sprendimą, Teisingumo Teismas gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti. Būtent taip yra šiuo atveju.

40 Jei tiesa, kad sintagma „SAT.2" sudaryta įprastu būdu, ypač atsižvelgiant į tai, kaip vidutinis vartotojas suvokia komunikacijų sektoriui priklausančias paslaugas, ir jei šis žodinio elemento „SAT" ir skaičiaus „2" sugretinimas, atskiriant juos „.", nereiškia ypač aukšto išradingumo laipsnio, šių aplinkybių nepakanka nustatyti, kad tokia sintagma neturi skiriamojo požymio Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto atžvilgiu.

41 Žymens kaip prekių ženklo įregistravimas nepriklauso nuo prekių ženklo savininko išradingumo ir tam tikro laipsnio lingvistinės arba meninės vaizduotės konstatavimo. Pakanka, kad prekių ženklas leistų atitinkamai visuomenės daliai nustatyti juo saugomų prekių ar paslaugų kilmę ir jas atskirti nuo kitų įmonių prekių ir paslaugų.

42 Tokiu atveju, kai prekių ženklas, neatitinkantis Reglamento 7 straipsnio 1 dalies c punkte nurodyto atmetimo pagrindo, vis dėlto neturi skiriamojo požymio to paties teisės akto 7 straipsnio 1 dalies b punkto prasme, VRDT turi nurodyti priežastis, dėl kurių ji mano, kad šis prekių ženklas neturi skiriamojo požymio.

43 Tačiau nagrinėjamoje byloje VRDT ginčijamame sprendime tik nurodė, kad elementai „SAT" ir „2" yra apibūdinantys ir dažnai naudojami paslaugų, susijusių su žiniasklaida, srityje, nenurodydama, kodėl sintagma „SAT.2", vertinant jos visumą, negali atskirti ieškovės paslaugų nuo kitų įmonių paslaugų.

44 Telekomunikacijų srityje dažnai naudojami prekių ženklai, sudaryti iš žodinio elemento ir skaičiaus, rodo, kad tokio pobūdžio junginys negali būti laikomas iš esmės neturinčiu skiriamojo požymio.

45 Be to, kaip nurodė ieškovė, VRDT nepriešino šio atsisakymo įregistruoti pagrindo, nurodyto Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte, paraiškoms dėl prekių ženklų, savo struktūra palyginamų su sintagma „SAT.2", būtent dėl elemento „SAT" naudojimo, įregistravimo.

46 Aplinkybė, kad elementai, sujungti su „SAT", šiuo atveju yra skaičius 2 ir taškas, o ne kitas žodinis elementas, atvirkščiai, nei tvirtina VRDT, nedaro įtakos šiam nagrinėjimui. Be to, VRDT jokiu procedūros momentu skirtingo ieškovės paraiškos nagrinėjimo negrindė galimybe supainioti prašomą įregistruoti žymenį su jau anksčiau įregistruotu prekių ženklu.

47 Iš viso, kas anksčiau pasakyta, matyti, kad motyvai, dėl kurių VRDT antroji apeliacinė taryba nusprendė, kad sintagma „SAT.2" neturi skiriamojo požymio Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkto atžvilgiu, yra nepagrįsti.

48 Tokiomis aplinkybėmis naikintina ta ginčijamo sprendimo dalis, kur VRDT antroji apeliacinė taryba, remdamasi Reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punktu, atmetė prašymą įregistruoti sintagmą „SAT.2" kaip Bendrijos prekių ženklą. Kadangi Pirmosios instancijos teismas skundžiamu sprendimu nusprendė, jog ginčijamas sprendimas negali būti grindžiamas to paties teisės akto 7 straipsnio 1 dalies c punktu ir, antra, kad VRDT antroji apeliacinė taryba minėtu sprendimu nenusprendė dėl jai pateiktos apeliacijos dalies, susijusios su 35 klasės paslaugomis, turi būti panaikintas visas ginčijamas sprendimas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

49 Pagal Teisingumo Teismo Darbo reglamento 122 straipsnį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia Teismas.

50 Pagal Teisingumo Teismo Darbo reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliaciniame procese pagal to paties Darbo reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė prašė priteisti bylinėjimosi išlaidas iš VRDT ir ši pralaimėjo apeliacinę bylą, ji turi padengti bylinėjimosi abiejose instancijose išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2002 m. liepos 2 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimo SAT.1 prieš VRDT (SAT.2) (T-323/00, Rink. p. II-2839) tą dalį, kur šis teismas nusprendė, kad Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) antroji apeliacinė taryba 2000 m. rugpjūčio 2 d. sprendimu (byla R 312/1999-2) atsisakydama įregistruoti kaip Bendrijos prekių ženklą sintagmą „SAT.2" paslaugoms, kurios pagal paraišką dėl įregistravimo yra susijusios su palydoviniu transliavimu, t. y. su skundžiamo sprendimo 3 punkte nurodytomis paslaugų rūšimis, kurių Pirmosios instancijos teismas neįtraukė į savo sprendimo 42 punktą, nepažeidė 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 7 straipsnio 1 dalies b punkto.**

2. **Panaikinti 2000 m. rugpjūčio 2 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) antrosios apeliacinės tarybos sprendimą.**

3. **Priteisti iš Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) bylinėjimosi išlaidas abiejose instancijose.**

Parašai.